

ସତ୍ୟବାନୀ

THE VOICE OF TRUTH

MAY & JUNE, 2000

AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST
P.O. Box NO. 80, KAKINADA,
A.P. - 533 001
PH : 0884 - 363722

Vol. 5 May & June, 2000 No. 3

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

FREE !

FREE!!

FREE !!!

Study the Bible in the quite of your own home. Enroll yourself in the **BASIC BIBLE COURSE** in Oriya language. Complete the course and obtain a copy of Oriya Holy Bible absolutely free! Send your address today to :

THE DIRECTOR
BIBLE CORRESPONDENCE COURSE
P.O. Box. No. 80, KAKINADA - 533 001

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

Vol - V KAKINADA MAY JUNE

ମରଣ ପରେ ... ?

(After death - what?)

ହେଲେକ ସାଧକ ଧର୍ମ ମୃତ୍ୟୁପର କ୍ରମ ଉପାସ୍ଥାପିତ କରିବାରେ ଅର୍ଥସ୍ତ୍ରୀ କଳ୍ପ କୌଶଳିମୃତ୍ୟୁର କ୍ୟାନ୍ସିଦ୍ୟାତମ୍ୟମ୍-ଗାଣ୍ଡୁ ଶୋଭା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନ-ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଆତ୍ମମାନେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ ମୁକ୍ତାନ ଶାକ୍ତପଣ୍ଡିତ ଗୁଣାଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ କାଶିର ଅନନ୍ତ ଜୀବନିୟତ୍ତ୍ଵକ ସୁପ୍ରକା ବାଳ-କଲକ୍ଷେ ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲିପିକର ହୋଇଅଛି । ଏସ୍ତ୍ରୀ ଲିପିକ-ସତ୍ୟ ଅକ୍ଷୟକାଳେକ ଶାରୀରାକାର ପରମେଶ୍ଵର ବସତ୍ଵକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ କାହାର ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଓ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ସଂଧାନ ପାଇଅଛି । ଅକ୍ଷୟକ ଗାହାଳ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ଅକ୍ଷୟକ ଶ୍ରୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ମୂଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି । “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍ମରେ ପ୍ରଭେଦ ଅର୍ଥେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ । [ସତ୍ୟ - ୧ : ୨୭] । ସମସ୍ତେ ଏକ ସ୍ଵାଧିକାରୀ ପା'ନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଧୂଳିରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଧୂଳିରେ ଫିଟି ହେଉଛନ୍ତି ।” [ଉପଦେଶକ - ୩ : ୨୨] । “ପୁଣି, ଧୂଳି-ପୂର୍ଣ୍ଣ ପର ମୃତ୍ୟୁକାଳେ ଜ୍ଞାନ ହେବ, ଆଉ ଆତ୍ମାବାଚୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମା ଯେବେ ଯିବ ।” [ଉପଦେଶକ - ୧୭ : ୭] ।

ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଆତ୍ମା, ଶରୀରକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରେ ଓ ଶରୀର ମାଟିରେ ଜ୍ଞାନ ହେବା ଚିତ୍ତନି ସତ୍ୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଶରୀର ଛାଡ଼ିବା ପରେ ଆତ୍ମାର ଶରୀର ଅଟେ ଏହା ହିଁ ଜଟିଳ ବସତ୍ଵ ଅଟେ ।

ମୃତ୍ୟୁପରର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
 ହିଁ ବାଇବଲର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଯଦି ମରଣ ପରେ ଜୀବନ
 ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ଜଗତରେ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ କରିବା
 କୁଆ । ମନୁଷ୍ୟ କୃତ ଅପରାଧର ପ୍ରତିଫଳ ଭୋଗିବ ବୋଲି ପରମେ-
 ଶ୍ୱରଙ୍କ ନିସ୍ତୁତି ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରେ ।
 ମନୁଷ୍ୟ ଥରେ ମାତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରେ, ଥରେ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ
 କରେ; ତାପରେ ପୁନଃରୁଆନ ଓ ହରାଣ ନିମନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରେ
 ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଜାଣିପାରି । ଏହା ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପର୍ବର ଧ୍ୟାନ
 ଶିକ୍ଷା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିଲ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି
 ମୂର୍ତ୍ତିବ୍ୟକ୍ତି ତାହାକୁ ଉପକାର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ । ମୃତ୍ୟୁଜିୟା
 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମରଣର ସମସ୍ତ ବ୍ୟଥା ନିର୍ମୂଳ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସାଙ୍ଗେ
 କର୍ତ୍ତା ରୂପେ ଆପଣାକୁ ନିରୂପିତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷ
 ଧରି ଜଗତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃରୁଆନରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଆସୁଅଛି । କିନ୍ତୁ
 ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ପୁନଃରୁଆନ ପଛେ ସ୍ୱରକ୍ଷରେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି
 ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତା ଜଗତ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରି ନପାରେ । ସେହି
 ବନ୍ଧୁତା ସାକ୍ଷୀମାନେ ହତ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।
 କାରଣ ସେମାନେ ଭରସା କରିଥିବା ଜୀବନ୍ତ ଶକ୍ତିମାନ ଓଡ଼ିଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
 ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃରୁଆନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ବୋଲି
 ସେମାନଙ୍କ କୃତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ଯଦି କେବଳ
 ଏହି ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଭରସା ଉଠିଅନ୍ତୁ,
 ତେବେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଆତ୍ମମାନେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ
 ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାନତ୍ୱା ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମମଫଳ ସ୍ୱରୂପେ
 ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ହେଇ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି କହିବ
 ମୃତମାନେ କିପରି ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଅନ୍ତି ? କି ପ୍ରକାର ଶକ୍ତିରେ
 ସେମାନେ ଆସନ୍ତି ? ହେ ନିର୍ଦୋଷ, ତୁମେ ନଜେ ଯାହା ବୁଣ, ତାହା
 ନି ମଲେ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆଉ ଯେଉଁ, ଶକ୍ତିର ହେବ । ତାହା
 ତୁମେ ବୁଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଗହମ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶସ୍ୟ
 ହେଉ, ତାହା କେବଳ ଦାନମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିର ଆପଣା ଲକ୍ଷ୍ୟ

ନିଧାରେ ତାହାକୁ ଶରୀର ହିସାବ, ଆଉ ସମସ୍ତ ଜାତୀୟତା ଓ ଧର୍ମର
 ତାହାର ନିଜ ଶରୀର ହିସାବ । ମୃତମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ
 ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର ସ୍ତରରେ ବୁଣାଯାଏ, ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉତ୍ତମ
 ହୁଏ । ଯଦି ପ୍ରାକୃତକ ଶରୀର ଅଛି, ତେବେ ଅତିକ ଶରୀର ସୁଦ୍ଧା
 ଅଛି । ହେ ଭଲମାନେ ମୁଁ ଏହା କହୁଅଛି । ଭଲମାନେ
 ଉତ୍ତମରୁ ଶରୀର ଅଧିକାର କରି ପାରେ ନାହିଁ । କନ୍ୟା ଯଦି ଅକ୍ଷୟ-
 ତାକୁ ଅଧିକାର କରି ନାହିଁ । ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
 ନିଗ୍ରହ କଥା କହୁଅଛି । ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାନତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଉପରେ ପଲକରେ, ଶେଷ
 ତୁମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା କାରଣ ତୁମ
 ହାତକ, ଆଉ ମୃତମାନେ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ଉତ୍ତମ ହେବେ, ପୁଣି
 ଆତ୍ମେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ।” [୧ମ କରୁଣା - ୧୫:୧୯, ୨୦
 ୩୫-୩୮, ୪୭-୪୮, ୫୦-୫୨] ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବାର ତାହାକି ଶରୀର ରୂପେ ପରିଚିତ
 ଏହି ସେହି ଶରୀରକୁ ପରିପାଳନର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ତାହାକି
 ଅକ୍ଷୟ ପୁଣି ଦେଇ ଦେଇଅଛି । ମୃତ ଓ ଜୀବତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାନ
 ମାନେ ସେହି ଶରୀର ପ୍ରଜାଅଟନ୍ତି । “ହେ ଭଲମାନେ, ଭଲସାଧନ
 ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପରି ତୁମେମାନେ ଶୋକାକିଳ ନ ହୁଅ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ
 ମହାନତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷରେ ତୁମେମାନେ ଯେ ଅଜ୍ଞା
 ପାଅ, ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । କାରଣ ଯଦି ଆତ୍ମେମାନେ
 ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ଯାଣୁ ମରି ପୁନର୍ବାର ଉଠି ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଉତ୍ତମ
 ଯେ ଯାଣୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମହାନତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାରେ
 ତାହାକି ସଙ୍ଗରେ ଆଣିବେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଉଚିତ ।
 ଯେଣୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଓଡ଼ିଆ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହା
 କହୁଅଛି, ଆତ୍ମେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଜୀବତ ରହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବୁ । ଆତ୍ମେମାନେ କେଣିଏ ପ୍ରକାରେ ମହାନ
 ତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ ହେବୁ ନାହିଁ । କାରଣ ପ୍ରଭୁ

ଆଗେ ଆଦେଶ ଦେଇ ଦିଆନ ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶିଶୁରୁକୁ ଚାଲିବାକୁ
ସମ୍ଭବ ସ୍ତ୍ରୀ ରୁ ଅନୁରୋଧ କରିବେ, ସେଥିରେ ଦେଉମାନେ ଖାଲିକ
ଠାରେ ଅଇ ମରାଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏଥମରେ ଉଠିବେ ପରେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଶାବକ ରହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲୁ । ତତ୍କ
ସମ୍ଭବ ସାଧକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଶ୍ରେଣୀ
ମାଳାରେ ଶିଳ୍ପ ମଣ୍ଡଳକୁ ଯାଇ ଥିଲୁ, ଏହି ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ
ସଂକଳ୍ପା ତତ୍କ ସମ୍ଭବ ରହିବୁ ।” [୧ମ ସେକ୍ସନ ୪ : ୧୩-୧୬] ।
ତତ୍ପରେ ସୁଗନ୍ଧ ଉପସ୍ଥାପନ ହେବ । ସେ ସମୟରେ ସେ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତା
ପଣ, ସମସ୍ତ ସମତା ଓ ଶକ୍ତି ଲୋପ କଲା ଉତ୍ତର ସିଦ୍ଧା ଶିଶୁରୁକୁ
ରକ୍ତ ସମପଣ କରିବେ । କାରଣ ସେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ଶିଶୁରୁ ମାତ
କଲେ ନ ରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରାଯାଏ
ହେବ । ଶେଷ ଶକ୍ତି ସୁଗନ୍ଧ ସୁଖକୁ ଲୋପ କରିବେ । (୧ମ କବିତା
୧୫ ୨୪-୨୬) । ପୁଣି ମୁଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୂର୍ଖାନ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ
ସିଦ୍ଧାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଠାଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି, ଆଉ ପୁସ୍ତକ
ପଢ଼ି ଟାଗିଲି । ପରେ ଶାବକ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ
ପଢ଼ି ଟାଗିଲି, ସେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣେ ପୁର
ମାନେ ଆପଣା ୨ କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାର କରନ୍ତେ । ସମସ୍ତ ଆପଣାର
ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୂତମାନଙ୍କୁ ସମପଣ କଲେ, ଆଉ ପୁଣି ଓ ପାତାଳ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୂତମାନଙ୍କୁ ସମପଣ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ୨ କର୍ମାନୁସାରେ ବିଚାର କରନ୍ତେ ତତ୍ପରେ ପୁଣି
ଓ ପାତାଳକୁ ଅଗ୍ନି ମଧୁ ହୃଦରେ ପକାଗଲା ଏହି ପୁଣି ଅଧାର
ଅଗ୍ନି ମଧୁ ହୃଦ, ହୃଦୟ ମୁଖ । ସାହାର ନାମ ଶାବକ ପୁସ୍ତକରେ
ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲା, ତାହାକୁ ଅଗ୍ନି ମଧୁ ହୃଦରେ
ପକାଗଲା ।” [ପରେ ମୁଁ ଏକ ଦୁଇନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ
ନୂତନ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିଲି, କାରଣ ଏଥମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଏଥମ
ପୁସ୍ତକ ଲୋପ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି ସମସ୍ତ ଆଉ ନ ଥିଲା । ପୁଣି ମୁଁ ପବନ
ନଗଣ, ଅଧାର ନୂତନ ସିଦ୍ଧାଗାଳମକୁ ବର ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପା
କନ୍ୟାର ସଦୃଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସୁଗନ୍ଧ ଶିଶୁରୁକୁ ନିକଟକୁ ଅନୁ-

ଭବିଷ୍ୟ କରବାର ଦେଖିଲୁ । ଆଜି ମୁଁ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ
 ମହାଜେ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି । ଆଜି ସେ ସୈମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ
 କରିବେ, ଆଜି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକ ହେବେ । ପୁଣି ଈଶ୍ଵର
 ସ୍ଵୟଂ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ସମସ୍ତ
 ଅଶ୍ରୁଜଳ ପୋଛି ଦେବେ । ମୃତ୍ୟୁ ଆଜି ଘଟିବ ନାହିଁ ଶୋକ କି
 ଦିନେ କି ବ୍ୟଥା ଆଜି ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗ ବସସ୍ତୁ ସବୁ
 ଲୋପ ପାଇଅଛି । ଆଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସେହି ନଗରର ସୂର୍ଯ୍ୟ
 କି ଚନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ତାହାକୁ
 ଆଲୋକିତ କରେ ଓ ମେଷଣାବଳ ସେଥିର ପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଵରୂପ । ସେଥିର
 ଆଲୋକରେ ଜାତି ସମୂହ ଗମନାଗମନ କରିବେ, ପୁଣି ପୃଥିବୀର
 ରାଜାମାନେ ଆପଣା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଚକ୍ରା ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବେ । ସେଥିର
 ଦ୍ଵାର ସମୂହ ଦିନ ନେଲେ କଦାପି ରୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ
 ସ୍ଥାନରେ ବସି ହେବ ନାହିଁ । ଲୋକ ଜାତି ସମୂହର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଓ
 ମହିମା ତାହା ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବେ । କୌଣସି ଅଶ୍ରୁତ ବସସ୍ତୁ କିଅବା
 ଘଣ୍ଟା କର୍ମକାଣ୍ଡ ଓ ମିଥ୍ୟାଶୁଣ୍ଠା କେହି ସେଥିରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ
 କରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନାମ ମେଷ ଶାବକଙ୍କ ଜାତନ
 ସ୍ଵସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛି । ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ଶରେ
 ସେ ଜୀବନ ଦାୟକ ବାୟୁକ ଜଳର ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠା ଦେଖାଇଲେ
 ତାହା ସ୍ଵଟିକ ସଦୃଶ ଉଜ୍ଜଳ, ପୁଣି ଈଶ୍ଵର ଓ ମେଷ ଶାବକଙ୍କ
 ସିଂହାସନରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ନଗରର ପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ
 ହୋଇଅଛି । ସେହି ନିର୍ଗତ ଉତ୍ତମ୍ପ ପାଶୁରେ କ୍ଵାଦିଶ ଅତି ପଳ-
 ଦାୟକ ଜୀବନରୂପ ଅଛି, ସେଥିରେ ପ୍ରତି ନାସରେ ଫଳଫଳେ, ସେହି
 କୃଷର ପଥ ଜାତି ସିମ୍ଭୂତର ଆବେଗ୍ୟ କାରଣ । କୌଣସି ଅଭିପ୍ରେ
 ବସସ୍ତୁ ଆଜି ଶୁଣିବ ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସିଂହାସନ
 କରଣ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଧୃତ, ଅତି ତାହାଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କର
 ଉଦାସନା କରିବେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବେ
 ଓ ତାହାଙ୍କ ନାମ ସେମାନଙ୍କ ଜପକରେ ଲିଖିତ ରହିବ ବୋଲି ଅଛି

ହେବନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ କି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକର ପ୍ରସ୍ଫାଳନ
 ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଲୋକ
 ସ୍ଫୁରଣ ହେବେ । ପୁଣି ସେମାନେ ପୁଣେ ୨ ବର୍ଷକୁ କରିବେ ।
 [ପ୍ରକାଶିତ— ୨୦ : ୧୨-୧୫, ୨୧ : ୧-୪, ୨୧ : ୨୩-୨୬,
 ୨୭ : ୧-୫] ।

J. C. Cheate

ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆଜ୍ଞା

(The great Commission)

“ପରିସାଧ୍ୟ ପାଠକଙ୍କୁ ମୁଁ କିପରି କରିବି ?” ଏହା
 ମନୁଷ୍ୟର ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରଶ୍ନ, ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ମନୁଷ୍ୟର ପରି-
 ସାଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସହି ପ୍ରଶ୍ନର
 ଉତ୍ତର ଆପଣା ସଦ୍‌ଗୁଣ ଆଜ୍ଞାର ସ୍ଫୁଟିତ କରିବ । ବାକ୍ୟରେ
 ଲିଖିତ ଏହି ଆଜ୍ଞାକଳକୁ ଆମେ ବିଶେଷତା କରିବା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ତର
 ଆମେ ଜାଣି ପାରିବା ।

ସମସ୍ତେ ପାପ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମଗୁଣକୁ ରହିତ ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ପାପକୁ ରୋମୀୟ ୩ : ୨୩-ରେ ଜଣାନ୍ତି । ପାପର
 ବେତନ ମୃତ୍ୟୁ । ମୃତ୍ୟୁର ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାରୁ ବିଚ୍ଛେଦ ।
 ପାପୀମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିକଟରେ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବିବେ । ପ୍ରମମୟ
 ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାତୀ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଅପାର ଅପାର । ସେ
 ପାପୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ତେଣୁ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ
 ନିମନ୍ତେ ପରିସାଧ୍ୟ ମାର୍ଗ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅଛନ୍ତି । ବାକ୍ୟ କହେ
 କାରଣ ଈଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ସେ ଆଦି ପୁସ୍ତକକୁ

ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେକେହି କାହିକି ଠାରେ ବସାଏ କରେ
ସେ ବନସ୍ତ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । (ଯୋଦନ ୩-୧୭
ଉତ୍ତମ ଓ ଦୟାଳୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଯୋଜିତ ପରିସୀମାର ଯୋଜନା ଏକ ଅନୁଗ୍ରହର ଦାନ ।

ଆତ୍ମେମାନେ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ ତାହା ନୁହେଁ
ମୁକ୍ତି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ସୁଖି ଆପଣା ହୃଦୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
ପାପକୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କି ମୁରପେ କରିଥିବା କଲେ, ଏଥିରେ ତି ହେନ ପ୍ରକାଶ
ପାଏ । (୧ମ ଯୋଦନ ୪ : ୧୦, ଗୋମାୟ ୫ : ୭-୮) । ପୁନଃ-
ହାର ସେ ଏପି ସ୍ତ୍ରୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ
ବସାଏ ଦାସ ଭ୍ରମଣମାନେ ପରିସୀମା ପାଳୁଅଛନ୍ତି, ଭାଦ୍ରା ଭ୍ରମଣକ
ନିଜଠାରୁ ହୋଇନାହିଁ । ଭାଦ୍ରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନ, ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ
ଯେପରି କେହି ଦପ ନ କରେ । କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ
ରଚନା ସେ ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ଵକାର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ କରନ୍ତୁ କେହି ଇଶ୍ଵର
ପଦରୁ ଆତ୍ମେମାନେ କରିଥିଲେ ଆଚରଣରେ ସେହିସବୁ ସ୍ଵାଧୀନ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ସୃଷ୍ଟି । (ଏପି ସ୍ତ୍ରୀ ୨:୮-୧୦)

ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣାକୁ ପାପମୁକ୍ତ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ
ହେଉକି ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଏ । ସୁଖାତ୍ମ ସୁଧୀନି କରା ଦାସ
ପାପମାନେ ଦୌର୍ଲଭପ୍ରାପ୍ତ । ସଦାଗ୍ରଭୁକ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ବସା ମନୁଷ୍ୟର
ନର୍ତ୍ତ ଯଦୁଶୀରୁ ବସ୍ତୁତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । (ଯୋଦନ ୩-୧୫)
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସୁଖୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଦାସ ମନୁଷ୍ୟର
ପରିସୀମା ସମ୍ପର୍କର ହୋଇଅଛି । (୨ କରୀନୀ ୫ : ୧୩-୨୧
ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମାପ୍ତ ଓ ପୁନଃପ୍ରାପ୍ତ ହିଁ
ସୁସମାଗୁରର ମୁକ୍ତଦୂଆ । (୧ମ କରୀନୀ ୧୫ : ୧-୫) । ଏହି
ସୁସମାଗୁର ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ଏକମାତ୍ର ଭରସା ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟର
ଏକମାତ୍ର ସାକ୍ଷିକତା ଅଟନ୍ତି ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ

ପିତା ନିମନ୍ତେ ମନ ଶ୍ୟର ଏକମାତ୍ର ପଥଅଟନ୍ତି । (ଯୋହନ ୮ : ୨୪
୧୪ : ୭, ଏଞ୍ଜ ୫ : ୮, ୯; ପ୍ରେରିତ ୪ : ୧୧, ୧୨) । ଏହି ନିମନ୍ତେ
ସବକରତରେ । ସମସ୍ତ ଜାତି ନିକଟରେ ପରିତାଣ ଦାୟକ ସୁସମା-
ରୁର ପ୍ରଭୃତି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । (ମାଥୂଉ ୨୮ : ୧୯-୨୦, ମାର୍କ
୧୭ : ୧୫, ୧୬; ଲୁକ ୨୪ : ୪୪-୪୭) ।

ପରିମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଅନୁକ୍ରମ ଦାନ ମନୁଷ୍ୟକୁ କପରି
ଲିକ୍ଷ୍ୟ ହୁଏ ? ଏହାର ସରଳ ଉତ୍ତର ଅନୁମାନେ ପରିମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ବାକ୍ୟରେ ହିଁ ପାଇଁ ପାରୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖି, ସାମଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ପୁନଃଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇକହିଲେ
ଅତିଏକ, ତୁମେମାନେ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପିତା ପୁତ୍ର
ଓ ପରିତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର, ଆଉ ଦେଖ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଦାକାଳ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି । (ମାଥୂଉ ୨୮ :
୧୯-୨୦)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁସମାରୁର ଶିକ୍ଷା ଦେବା
ଆବଶ୍ୟକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଏକ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଧର୍ମ । ସୁସମାରୁର ଶିକ୍ଷା
କରି ନଥିବା ଲୋକେ ପରିତାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା । ଅସମ୍ଭବ ଶିକ୍ଷାଦାନ
ବିଶ୍ୱାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । (ରୋମୀୟ ୧୦ : ୧୭) ଏକ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ପରିତାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ମାର୍କ ୧୭ : ୧୫-୧୭ ପଦରେ କହନ୍ତି,
ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ
ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାରୁର ଶିକ୍ଷା କର,
ଯେ ବଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ । ସେ ପରିତାଣ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ
ଯେ ଅଶିଷ୍ଟ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞ ପାଇବ । ସବକମତରେ ସୁସମା-
ରୁର ପ୍ରଭୃତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇ

ଅଛିନ୍ତି । ଦୋଷିତ ସୁସମାଚାର ଶ୍ରମଣକାଶ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସହ
ବାପ୍ତ କର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା କହେ ନାହିଁ ।
କାରଣ ପରିସାଧ ପାଇବା ପରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପ୍ତ କର
ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କେବଳ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପମୋଚନ
ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏହି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆଜ୍ଞା ଲୁକ ୨୪ : ୪୭-୪୯ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ
ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନେ ପଡ଼ି ପାରୁ ? ଯାହା କହେ, 'ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, ଏହି ପ୍ରକାରେ ଲେଖା ଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବେ
ଓ ତତ୍ପରେ ଦିନରେ ମୃତ୍ୟୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନଃଜୀବନ କରିବେ । ପୁଣି
ପିରୁଗାଲମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ
ନାମରେ ପାପପ୍ରଣା ନିମନ୍ତେ ମନପ୍ରତିଷ୍ଠାକାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା
କରାଯିବ । ଏହି କାଳ୍ୟାଣରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଖୁଲିଦୁଆ
ପଡ଼ି ପାରୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗାସ୍ତାମୁଆର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ପାପପୂର୍ବକ ବଳି ରୂପେ
ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗି, ତତ୍ପରେ ଦିନରେ ପୁନଃଜୀବନ ହୋଇଥିବେ । (୧ମ
କରିନ୍ଥୀ ୧୫ : ୧-୪) । ଏହି ସୁସମାଚାରର ସତ୍ୟତା ସର୍ବଜଗତରେ
ଦୋଷିତ ହେଉ ଅଛି । ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲୋକେ ପାପମୁକ୍ତ
ହୋଇ ପରିସାଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଆଜ୍ଞାର ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବାଇବଲର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସତ୍ୟତା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ, ଆଂଶିକ ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାଳନ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟତା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ
ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାଇବଲ କାଳ୍ୟାଣ ସୁଷ୍ଟ ରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ । ସର୍ବୋତ୍ତମ ଆଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ
ତଥ୍ୟାବଳୀ କାଳ୍ୟାଣ ଉତ୍ସାହୀ, ପରିସାଧ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମ-
ମାନେ କଅଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଜାଣି ପାରୁ । ଯାହା .—

- ୧) ସର୍ବଜଗତରେ ସମସ୍ତ ଜାତି ନିକଟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ
ତାହାଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଡବ୍ଲର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞାପିତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୨) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମରଣ ସମୟ ଓ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସୁସମାପ୍ତର ମୂଳ ଶିକ୍ଷା ।

୩) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସୁସମାପ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନେ ଚାହାନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତରକ ସୁସମାପ୍ତେ ସମାଜରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ସେମାପ୍ତ ୧ : ୧୩୩-୧୩୬)

୪) ଉପମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରୁ ମନସ୍ତୁଚ୍ଛେଦନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ସେମାପ୍ତ ୧ : ୩୩, ୩୬, ୩୭)

୫) ଯାପମୋକ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦାମର ବାସ୍ତବିକତା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । (ସେମାପ୍ତ ୧ : ୩୬, ୩୭, ୩୮)

୬) ଏହି ସୁସମାପ୍ତ ପାଳନକାରୀମାନେ ଯାପମୋକ୍ତନ ପାଇ ପରଦାଶ ପାଆନ୍ତି । (ସେମାପ୍ତ ୧ : ୩୮)

ପରଦାଶ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦମ୍ଭକୁ ଭଙ୍ଗିବା ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ଅଟେ । (ସେମାପ୍ତ ୧ : ୩୩; ଏପି ସା ୨ : ୮) । ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉତ୍ତରକ ସଂସାର ଆଜ୍ଞା-ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତ୍ରିପୁ ପାଠକ, ଆପଣଙ୍କ ପରଦାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆତ୍ମେମାନେ, ଚାହାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ଚାହାଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।

From:— Truth for the world

ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଖୋଟାରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ

(Man shall not live by bread alone)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀର ଦାସ ପରମ୍ପରା ହେବା ବଚନୀ ଆନ୍ତରାତ୍ମାରେ ମାୟା ଓ ଲୁକ ସ୍ୱପ୍ନାତ୍ମାରେ ପଡ଼ି ପାରୁ । ଏହି ବଚନୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମଜଲଦାୟକୀ ଚାହାଣି ପ୍ରଥମ ପରାକ୍ଷର ବସୟରେ ମାୟା କରୁଛି । ସେତେବେଳେ ଯାହା ଶ୍ରେଣୀର ଦାସ ପରମ୍ପରା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମାକୁ କହିଲେ ସ୍ୱାଧୀନତା ମନୁଷ୍ୟେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ହିଁ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ହିଁ ଉପହାସ କରି ଦେଖିଲେ ହିଁ ଧୂଳି ହେଲେ । ଆଜି, ପରମ୍ପରା ଚାହାଣି ନିକଟକୁ ଆସି ପହଞ୍ଚି । ତୁମ୍ଭେ ଯେତେ ଭାବୁଛୁ ସୁଦ୍ଧା, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରେଣୀ ଶୁଦ୍ଧତା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ହୁଅ । କିନ୍ତୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କେଣାପତ୍ତ । ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଖୋଟାରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କ୍ଷମାପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି ଚିନ୍ତା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ । (ମାଥୁରା : ୨-୬) ।

ଖୋଟା ମନୁଷ୍ୟ 'ମାନବତା ମନୁଷ୍ୟ' ରୂପେ ଗଣିତ ହୋଇଥାଏ । ସୁଖଦୁଃଖର ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ-ପାତ୍ରାଣୀର ଅଭିନବ ଭାଗ । ଗୁରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧ ଧର୍ମାତ୍ମାରେ ପରମ୍ପରା ଚାହାଣି ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ । 'ସ୍ୱାଧୀନତା ବନରେ ଶୁଦ୍ଧତା କିଛି ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭର ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକକୁ ବେଢ଼ା ଶୁଦ୍ଧତା ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ହୁଅ ।' କେବଳେ କେବଳେ ଆନ୍ତରାତ୍ମାରେ ଧୂଳି ମାତ୍ର ତାର ଶୀତଳ ହୋଇ ଥାଏ, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଦ୍ଧତା ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚି ପରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ତରାତ୍ମାରେ କଳ୍ପନା କରି କ'ଣ ହୁଏ । ଏହି ପରମ୍ପରା ଆନ୍ତରାତ୍ମାରେ ଶାନ୍ତତା କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ । ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ବୁଝିଲେ ଆନ୍ତରାତ୍ମାରେ ଏହିପରି ପରାକ୍ଷର କିପରି ବଜୟୀ ହୋଇ ପାରବୀ ଆନ୍ତରାତ୍ମାରେ ଜାଣି ପାରବୀ ।

ପରମ୍ପରାକୁ ପ୍ରାଣୀ ଶ୍ରେଣୀର ପରମ୍ପରାରେ ବଜୟୀ ହେବା ଅସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଅନେକଙ୍କ ମତ । ପ୍ରକାଶକରଣ । କିନ୍ତୁ ପରମ୍ପରା ପ୍ରମୟରେ ଯେ ସାଧାରଣମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତତାପ୍ରାପ୍ତି

ବୋଲି ଶ୍ରୀ ୪ : ୧୫ ପଦରୁ ଶୁଣୁଣୁ ହୁଏ, ଯାହା କହେ । ‘ସେ
 ପାପରେହିତ ହୋଇ ଆନୁମାନକ ପରି ସଂକଳୋକ୍ତେ ପଦେଷ ତ
 ହେଲେ । ଶୟତାନକୁ ପରାଜୟ କରିବାରେ ଓଡ଼ିଆଶୁକ ଦୃଢ଼ତାର
 କାରଣ କଅଣ ? ଯୋହନ ୪ : ୩୪, ୭ : ୩୮ ଓ ୯ : ୪ ପଦରୁ
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ସ ଧନ କରିବା ହିଁ ତାହାଙ୍କ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟତାର
 କାରଣ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ କୁହୁଁପାରୁ । ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆନୁମାନକ
 ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନ ଥିଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପଥହରା ହେବୁ । ଓଡ଼ିଆଶୁ
 କହନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକେହି ଆପଣାର
 ସଂକଳ୍ପ ତ୍ୟାଗ ନ କରେ । ସେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରେନାହିଁ ।
 (ଲୁକା ୧୪ : ୩୩) ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ସେ ମୋଠାରେ
 ବିଶ୍ଵାସ କରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରେ
 ବିଶ୍ଵାସ କରେ । (ଯୋହନ ୧୨ : ୪୪) ଯେତାନର କଥାରେ
 ଓଡ଼ିଆଶୁ ସମ୍ମତ ନ ହୋଇ, ତାହାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳକାଞ୍ଚା ପିତା ପର-
 ମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ମଣିଲେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
 ଅଳ୍ପଅନୁଯାୟୀ ଆକ୍ରାହମ ଆପଣା ଅଦଃଶୟ ପୁତ୍ରକୁ ବଳିଦାନ
 କରିବାରେ କୁଣ୍ଠିତ ହୋଇ ନଥିଲେ । କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ଆବ-
 ଶ୍ୟକ ସବୁ ପୂରଣ କରିବେ ବୋଲି ତାହାଙ୍କଠାରେ ସେ ବିଶ୍ଵାସ
 ଓ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଆକ୍ରାହମଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆମ୍ଭେ-
 ମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନୁମାନକ ପିତାପରମେଶ୍ଵର ଆନୁମାନକ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ଯୋଗାଇବେ ବୋଲି ସଂକଳ୍ପ ମନେ ରଖିବା
 ଆବଶ୍ୟକ । (ମାଥୂର୍ ୭ : ୮) ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଯେତାନକୁ କହିଲେ
 ଶୁଣୁରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ । (ମାଥୂର୍
 ୪ : ୪) । ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯୁଗାନ୍ତସମେ
 ଆବଶ୍ୟକ ।

ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟ
 ସବୁ ବାଇବଲରେ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି । (୨ ପିତର
 ୧ : ୩) ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ଥାଇ କେଣ ସହ୍ୟ କରିବା

ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଧର୍ମରେ ସତର୍କ କରାଯାଏ ।
 ପ୍ରେରିତ ପାତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମମାନେ ସମସ୍ତ ସଦ୍‌କରିବାରେ
 ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ଫିଲିପ ୧୪ : ୧୩) କୌଣସି
 ବସୟରେ ଚିନ୍ତା ଦୃଢ଼ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବସୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ
 ବିନୀତ ଦ୍ଵାରା ଧର୍ମବାଦ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ସବୁ ଶତ୍ରୁଙ୍କ
 ନିକଟରେ ଜଣାଅ । ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ ଯେ
 ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଶାନ୍ତି । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ଓ ମନକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୀଣ୍ଡଙ୍କ
 ସମତୁଳ୍ୟତାରେ ସୁରକ୍ଷା କରି ରଖିବ । (ଫିଲିପ ୪ : ୭, ୯) ।
 ବେଶୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିରାଜ୍ୟ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ
 ଶତ୍ରୁଙ୍କ ମୁଖ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଶତ୍ରୁ ନିମନ୍ତେ
 ଯେ କେତେ ଆବଶ୍ୟକ ଏହାକୁ ଆପଣ କେବେ ଚିନ୍ତା କରି ଅଛନ୍ତି ।

David Kelly

ଯୀଶୁ ସମର୍ପଣ ଜୀବନ (Surrender to Jesus)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସମର୍ପଣ ଜୀବନ ହିଁ
 ବାଇବେଲରେ ଲିଖିତ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ମୂଳ ସାରାଂଶ । 'ଆଉ
 ବିଶ୍ଵାସ ବିନା ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷପାତ୍ର ହେବା ଅସମ୍ଭବ । କାରଣ
 ଶତ୍ରୁ ଯେ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ସେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଅନେକ ଶତ୍ରୁକାମି-
 ମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାରଦାତା । ଏହା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଭୁକୁ ଆସିବା ଲୋକର
 ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ଏଫ ୧୧-୧୨) । ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ
 ସମର୍ପଣ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । କାରଣ
 ବାକ୍ୟ କହେ, 'ଆଉ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଶ୍ରେଣୀ କଲେ,
 ଯେପରି ଯେଉଁମାନେ ଜୀବିତ ଶ୍ରେୟାନେ ଆଉ ଆପଣା ଆକ୍ରମଣ ନିମନ୍ତେ
 ଜୀବନ ଯାପନ ନକରିବେ' ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଶ୍ରେଣୀ
 କଲେ ଓ ଉତ୍ତପ୍ତ ହେଲେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି
 (୨ କରନ୍ଥୀ ୫ : ୧୫) ।

ସମର୍ପଣ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଆପଣାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରେ ।
 ଆପଣା କୃଷ୍ଣ ବହି ତାହାଙ୍କ ଅନୁରାଜ୍ୟ ହେବା । ସେତେବେଳେ
 ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । କେହି ଯେବେ ମୋହର

ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେ ଆପଣାକୁ ଅର୍ଥୀକାରି
କରୁ ପୁଣି ଆପଣା ହୁଣ ଘେନ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ, (ମାତୃ ୧୫ : ୨୪) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କ ଗୃହ୍ୟ ଓ ମାତ
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାଙ୍କ ଗୃହ୍ୟ ଓ
ଧାର୍ମିକତା ଅନୁଷ୍ଠାନ କର; ଆଉ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । (ମାତୃ ୭ : ୩୩) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଆପଣାଙ୍କ ଶରୀରକୁ ପବିତ୍ର,
ସଜାବ ବଳ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା । ‘ହେ ଇଲମାନେ, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟା ହେତୁ ବିନତି କରୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନେ
ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ସଜାବ, ପବିତ୍ର ଓ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ
ବଳରୂପ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉପାସନା
(ସେମାୟ) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବା
ମୃତ୍ୟୁର ମର୍ମାନ୍ତକ ଦୁଃଖରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଥିଲେ, ହେ ପିତା ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାଥାଏ, ତେବେ ଏହି ପାନ-
ପାତ୍ର ମୋଠାରୁ ଦୂର କର, ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛାନୁହେଁ ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭର ତୁଚ୍ଛ ସମ୍ପର୍କ ହେଉ । (ଲୁକ ୨୨ : ୪୨) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗୁର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା । ‘ପୁଣି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମ୍ଭ-
ମାନେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ
ସୁସମାଗୁର ଘୋଷଣା କର, ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଏ, ସେ
ପରିସାଧି ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ
ପାଇବ । (ମାର୍କ ୧୬ : ୧୫ : ୧୬) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଜୀବନରେ ନୂତନ ଭାବେ
ଆଚରଣ କରିବା । ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ
ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଅଛୁ । ସମସ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମରଣରେ ବାପ୍ତିଜିତ
ହୋଇଅଛୁ, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ଵାରା ମରଣରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଅଛୁ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପିତାଙ୍କ ଗୌରବ ଦ୍ଵାରା ମୃତମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଉତ୍ତରାପିତ ହେଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଜୀବନର ନୂତନ ଭାବରେ ଆଚରଣ କରୁ । (ରୋମୀୟ ୭ : ୩-୪) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଚିହ୍ନାକ ଆଧିପତ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବା କରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ବିଶେଷ ମୁଣ୍ଡରେ ସ୍ତୀତ ହୋଇଥିବୁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀର ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତ-ବାସୀ ପରସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ତର, ଏହା କଅଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଆଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ନୁହ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶେଷ ମୁଣ୍ଡର କିଣାଯାଇ ଅଛୁ, ଏଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୋରୁକ ପ୍ରକାଶ କର । (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୭ : ୧୯-୨୦) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଶାଶ୍ଵତ ଜୀବନ ଯାପନ ନ କରି ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । ହେ ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଭୃଣୀ କିନ୍ତୁ ଶାଶ୍ଵତକ ଭବାନୁସାରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଶରୀର ନିକଟରେ ନୁହେଁ । କାରଣ ଯଦି ଶାଶ୍ଵତକ ଭବାନୁସାରେ ତୁଂଭେ-ମାନେ ଜୀବନ ଯାପନ କର, ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ମରିବ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁଂଭେମାନେ ଶରୀରର କର୍ମ ସବୁକୁ ବିନ୍ୟସ କର, ତେବେ ଜୀବିତ ହେବ । (ରୋମୀୟ ୮ : ୧୨-୧୩) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ମାନବ ସେବା କରିବା । ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ି କହନ୍ତି, ତୁଂଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଓକାର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି ମହାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେବକ ହେଉଁ । ଆଜି ଯେ କେହି ମହାନ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ହେଉଁ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେବା ପାଇବାକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ସ୍ଵରୂପେ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି । (ମାଥୂଉ ୨୦ : ୨୭-୨୮) ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମପରାଣ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । ଯାକୁବଙ୍କ ଭାଷାରେ ଅନାଥ ଏ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖବସ୍ତ୍ରରେ ସଂଶୋଧିବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ତାରତୁ ଆପଣାକୁ ନିଷ୍ଠଳକ ରୂପେ ବିଷା କରିବା, ଏହା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତାଙ୍କ ଗୁମ୍ଫରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମପରାଣତୋ ଅଟେ । (ଯାକୁବ ୧ : ୨୭)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ପରସ୍ପର ଓ ବନ୍ଧନ କରିବା
 ଦେଇ ଭାଇମାନେ ଯଦି କେହି କୌଣସି ଅପରାଧର ଧରଣରେ ଆତ୍ମିକ
 ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବରେ ସେହି
 ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଶୋଧନ କର, ପୁଣି, ଡେଜାଣେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ
 ପରିକ୍ଷାରେ ପଡ଼ି ପାର ଏଥିପାଇଁ ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ।
 ପରସ୍ପର ଭାବ ବନ୍ଧନ କର, ଏହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଫଳ କରିବ ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ପରସ୍ପର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର
 ମଙ୍ଗଳ କରିବା । ଆବଶ୍ୟକ, ସୁବ୍ୟାଗ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର,
 ବିଶେଷତଃ ଏକ ପରିକାରକୁ ବିଶ୍ୱାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରୁ ।
 (ଗାଲତ ୭ : ୧୦) । ‘କିଶୁର ତାହାଙ୍କୁ [ଯୀଶୁଙ୍କୁ] ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ
 ଶକ୍ତିରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ ଆଉ ସେ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରୁ କରୁ ଓ
 ଯେତାନ କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରୁ କରୁ ସର୍ବସ୍ତ୍ର ଭ୍ରମଣ
 କଲେ, କାରଣ କିଶୁର ତାହାଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲ । (ପେରକ
 ୧୦ : ୩୮) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପାଳକ ଓ ପଥପଦର୍ଶକ
 ଅଟନ୍ତି । ଆସ ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କରୁ ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ବିପଥଗାମୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିକ୍ଷା
 ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଯଦି ହଜିଅଛି । ତାହା
 ଖେଳ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟସୂତ ଆସି ଅଛନ୍ତି । (ଲୁକ ୧୯-୧୦)

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ଯାନ୍ତ ନ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମା-
 ରୁର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ପ୍ରଚାର କରିବା । ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ତାନ
 ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହ, ‘ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଓ
 ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରୁ ଓ ଯୀଶୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ । ଏହି ସୁସ୍ଥ ଶୁର
 ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ ସନ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । [ପେରକ ୫ : ୪୨] ।

ସମର୍ପିତ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସଦା ସର୍ବଦା
 ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କୃତ ରୂପେ ଠିଆ ହେବ ଏବଂ ପାପମୟ ଜୀବନ
 ତ୍ୟାଗ କରି, ସୁସମ ରୂପର ଆକାଂକ୍ଷା ହୋଇ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ସାଧନ
 କରିବା । ଏପରି ସମର୍ପିତ ଜୀବନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କାହାଜଗତରେ ତଥା
 ଅନ୍ୟ ଜୀବନରେ ସୁଖ ସନ୍ତୋଷରେ ଭରି ଦେବ ।

--Charles Box

THE BIBLE TEACHES

2 Tim, 3:16,17

INTRODUCTION :

1. There are many creeds and manuals of men and along with such is denominationalism.
2. We should not be concerned with what man says but what the Bible teaches when it comes to religious matters.
3. The Bible teaches the truth and as long as we follow the same then all will be well with us.

DISCUSSION :

A. The Bible Teaches.

1. That God is. (Heb. 11:6).
2. That Christ is the Son of God. (John 3:16).
3. That Christ died for the sins of the world, (Rom. 5:8).
4. That one must obey the gospel to be saved. (Mk. 16:15,16).
5. That one must hear the truth. (Rom. 10:17).
6. That one must believe. (Om. 10:10).
7. That one must repent his sins. (Acts 17:30).
8. That one must confess Christ before men. (Matt. 10:32).
9. That one must be baptized to be saved. (1 Pet. 3:21).
10. That the saved are added to the Lord's church. (Acts 2:47).
11. That one must be a Christian and Christian only. (1 Pet. 4:16).
12. That one must worship God in spirit and in truth. (John 4:24).
13. That one must work out his salvation. (Phil. 2:12).
14. That one must be faithful unto death. (Rev. 2:20).
15. That there is but one faith. (Eph. 4:5).
16. That there is but one Church. (Eph. 4:4).
17. That baptism is a burial. (Col. 2:12).
18. That the truth makes free. (John 8:32).
19. That one must die. (Heb. 9:27).
20. That one will be judged according to his works. (2 Cor. 5:10).
21. That there is a heaven. (John 14:1-3).
22. That there is a hell. (Matt. 25:46).

B. The Bible Is :

1. The book of God. (Ps. 119:105).
2. To be accepted. (Rev. 22:18,19).
3. To be obeyed. (James 1:22).

CONCLUSION :

1. One can't go wrong as long as he follows Bible teaching.
2. The Bible will lead one from this life to the life that is to come.
3. We are to live by the Bible in this life and thus one day to be judged according to the things that are written there in.

- J.C. Choate.

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)